

РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ

ВЕЛИКАТА НОЩ

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Често се чудех на тебе, стоях на открития вчера
прозорец,
стоях и пак ти се чудех. Все още новият град
изглежда ми бе забранен, а пейзажът, неукротен,
в мрака изчезваше, сякаш ме нямаше. Никакъв близък
предмет
не си даваше труд да ми стане понятен. Покрай
фенера
нагоре се виеше уличка: виждах, че ми е чужда.
Отсреща — някаква стая, достъпна, озарена от
лампа —,
вече участвах; те го усетиха, спуснаха щори.
Стоях. И тогава проплака дете. Знаех майките
някъде там из къщите какво причиняват — познавах
в същото време на всеки плач неутешимата
първопричина.
Или запяваше някакъв глас и изтръгваше далечен
отломък
от моето очакване, или долу покашляше старец,
изпълнен с упрек, сякаш снагата му имаше право да
бъде
по-сприхава срещу по-нежния свят. После удари
някакъв час —,
но заброих твърде късно и той се отрони край мене.
—
Като момче, чужденец, когато най-сетне са го
допуснали,
но топката все не улавя и не умее нито една от
игрите, които другите толкова леко помежду си
споделят,
стои там и гледа встрани, — сега накъде?: аз стоях,
и внезапно
разбрах, че ТИ общуваш с мене, играеш си, зряла
нощ, и ти се чудех. Където църковните кули
се мръщеха, където ме заобикаляше град

с предотвратима съдба и неразличимите хълмове
лежаха насреща ми, а в близост наоколо
жадната чуждост обграждаше случайното
пламване
на моите чувства —: сега, Висина,
за тебе не беше позор, че ме познаваш. Твоето
дихание
струеше над мен. Твоята белязана от далечна
сериозност
усмивка проникна в мен.

1914

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.